

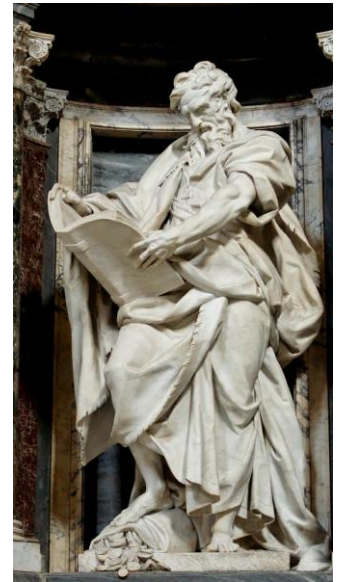
Čo je okultizmus?

Slovo okultizmus etymologicky pochádza z latinského slova „occultus“, čo znamená tajomný, skrytý. Okultné náuky vychádzajú z toho, že okrem známych fyzikálnych zákonitostí a síl v tomto svete, existujú a pôsobia akési iné, neznáme sily a energie, ktoré dokážu pôsobiť aj na duchovnej úrovni. Tieto sily môžu vnímať a správne vysvetľovať iba osobitne „obdarení“ ľudia, ktorých nazývajú „médiá“. Okultizmus teda znamená tajomnú vedu alebo istú formu mágie. V úzkom zmysle slova okultizmus zahŕňa oblasť mimoprirodzených javov spôsobených neznámymi silami, na rozdiel od špiritizmu, ktorý tie isté javy vysvetľuje ako úkazy a zásahy duchov. Pri širšom chápaní sa pod okultizmom myslí celá oblasť psychotroniky, astrológie, mágie, veštenia, jasnovidectva a špiritizmu. Nie je tomu ešte veľmi dávno, keď sa ako „okultné“ označovali tajomné, dosiaľ vedecky nedostatočne preskúmané javy a skutočnosti. Dnes, keď už existujú tisícky rozsiahlych štúdií a vedeckých výskumov v tejto oblasti, sa pod okultizmom chápe to, čo nejako súvisí s mágiou. V súčasnosti sa vo vedeckej literatúre prívlastok „okultné“ na označenie nepreskúmaných fyzikálnych či psychických javov už nepoužíva. Katechizmus katolíckej cirkvi (KKC, čl.2117) zachováva rozlíšenie medzi tým, čo spadá do okultizmu, v ktorom si chce človek podmaniť skryté mocnosti, a tým, čo spadá do špiritizmu a liečiteľstva, spojeným s vyzývaním zlých duchov. Všetky spomínané praktiky sú vlastne rozličnými formami modloslužby, ako hovorí aj Katechizmus katolíckej cirkvi v článku 2113: „Modloslužbou je, keď si človek ctí a uctieva stvorenie namiesto Boha, či už ide o bôžikov, alebo zlých duchov (napr. satanizmus), o moc, rozkoš, rasu, predkov, štát, peniaze apod. „Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone“, hovorí Ježiš (Mt 6, 24)... Modloslužba odmieta jedinú zvrchovanosť Boha; je teda nezlučiteľná so spoločenstvom s Bohom (por. Gal 5, 20; Ef 5, 5).“

Čo zlé môže spôsobiť praktizovanie okultizmu, mágie a podobných vecí? Negatívne účinky okultných a magických vplyvov sa môžu prejaviť na viacerých úrovniach: na úrovni ducha, psychiky a tela. A to má napokon dopad aj na medziľudské vzťahy. Komplikácie následkom vplyvu mágie môžu byť: Na duchovnej úrovni: hriech, morálna otupenosť - oslabenie rozlišovania medzi dobrom a zlom, duchovná slepota – značné

oslabenie rozlišovania medzi pravdou a klamstvom, výrazný nedostatok lásky, vnútorná nesloboda - nadmerné zábrany pri konaní dobra, vnútorné tlaky a neprijemnosti pri prijímaní sviatostí, neodôvodniteľný strach a nepokoj z náboženských úkonov a prítomnosti náboženských predmetov (napr. aj z počúvania kresťanských, najmä oslavných piesní), oslabenie života viery - strácanie zmyslu pre Božie veci, vzdialenie sa od sviatostného a modlitbového života, strata alebo výrazné oslabenie osobného vzťahu k Bohu. V ojedinelých prípadoch môže dôjsť až k posadnutiu človeka zlým duchom. Na psychickej úrovni: nutkavé myšlienky rozličného druhu proti vlastnej vôli, najmä nenávisti, pomstychtivosti, upodozrievania, neprimerane silné sexuálne predstavy a túžby, alebo nutkanie vykonať niečo zlé, nekontrolovateľné návaly negatívnych pocitov - nadmerný a neodôvodniteľný smútok, strach, nepokoj, úzkosť, vnútorný chaos, pocit prenasledovania, sledovania alebo ovládania inou osobou, v niektorých prípadoch až psychické zrútenie sa osobnosti, vnútorné tlaky spáchať samovraždu, vnútorná rozorvanosť až schizofrénia (rozdvojenie osobnosti), vnímanie hlasov a obrazových vízií (aj ufónov), spontánna reč v nezrozumiteľnom jazyku, ťažké až hrôzostrašné sny. Na telesnej alebo somatickej úrovni: Zhoršenie starých alebo vznik nových zdravotných komplikácií a ochorení, ktoré nereagujú na medicínsku liečbu: nespavosť, nechť až odpor k jedlu, extrémne dlhé a silné záchvaty plaču u detí, migrény, bolesti a nevoľnosť v oblasti žalúdka, puchnutie tela, vyrážky, ekzémy, zčernanie istých častí tela, napr. jazyka, telesné problémy pri prijímaní sviatostí, modlitbe a iných úkonoch viery – ustrnutie tela alebo reči, chvenie, nadmerné potenie alebo zvýšená teplota, nevoľnosť, nutkanie na zvracanie, búšenie srdca, v istých prípadoch až kŕče a iné choroby, pri ktorých lekári záhadne nemôžu objaviť príčiny. Na spoločenskej úrovni: Ide skôr o druhotné komplikácie následkom troch predošlých. Patrí tu najmä rozpad rodín, narušenie medziľudských vzťahov, ďalej nižšia výkonnosť v zamestnaní alebo aj trestná činnosť, späť predovšetkým s čiernou mágiou.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Svätý Matúš - Lateránska bazilika

*Boh je môj pastier,
nebudem cítiť nedostatku,
na sviežich pastvách ma pasie,
z čistých prameňov ma napája.
Dušu mi občerstvuje,
po spravodlivých cestách
vodí ma
pre svoje meno sväté.*

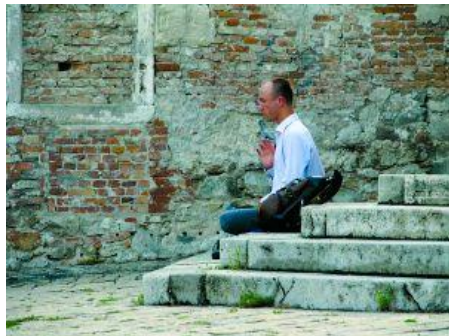
*A hoci by som
údolím smrti kráčať.
nebudem sa báť zlého.
Lebo Ty so mnou si,
palica pastierska
a prút Tvoj tešia ma.*

*Stôl prestieraš mi
pred očami zlých
a potieraš mi hlavu olejom.
A pohár môj
je štedro naplnený.*

*Milosť a dobrota ma budú
sprevádzať
v dňoch môjho života
a dlho budem bývať
v dome Pánovom.*

Smrť a život – plece pri pleci

„Všetko vo mne odumrelo – zastavil sa pre mňa čas. Všetko akoby prestalo existovať. Stratil som zmysel pre to, čo ma doteraz bavilo. Niečo sa vo mne zlomilo. Zabudol som, že sa človek dokáže

aj tešiť...“ To sú len niektoré z viacerých reakcií po smrti blízkeho človeka. Sú to prvé silné dojmy. Čas napokon veľa napraví, no nie všetko. Smrťou akoby prestal život. Aspoň tak to cítime bezprostredne po smutnej udalosti.

My kňazi v rámci svätej omše recitujeme niektoré modlitby potichu. Jedna z nich obsahuje aj toto: „Ty si svojou smrťou oživil svet.“ Často nad tým uvažujem. Táto myšlienka ma presviedča, že smrť je dôvodom na radosť života. U sv. Marka čítame, že Syn človeka musí mnoho trpieť, dokonca bude usmrtený, no nakoniec vstane z mŕtvych. Smrťou nového Adama všetko ožilo. Milosť jeho vykupiteľského diela spôsobila zázrak života. Možno je to aj dôvod, aby v nás ožili dobré úmysly a plány.

Často sa prichytíme, že plánujeme pravidelne sa modliť. Ešte k tomu nedošlo. Hotujeme sa, že konečne pretrhneme smutnú sériu nedieľ bez svätej omše. Ešte však k tomu nedošlo. Sme ochotní prisahať, že už najbližšie navštívime príbuzného, ktorý je imobilný, a ponúkneme mu službu. Hľadáme však stále pevnejšie rozhodnutie pre tento svoj krok.

Niečo v nás musí odumrieť, aby sa prejavil život. Ťažko sa lúčime so zabehanými skutočnosťami. Ak niečo funguje dlhodobo na úrovni – je to odskúšané, prečo to meniť? „Zabehané“ môžu byť aj naše sľuby, prísluby, polovičaté rozhodnutia, nejasné predsavzatia, umelé prisahy, neisté a nepresvedčivé kroky pokánia, končiace sa vykročením zo sposednej miestnosti. Nemáme sa cítiť tak trochu ako Peter, ktorého Ježiš pokarhal: „Choď mi z cesty?“ Ak chceme odumierať zlu, nemáme zavádzať a zavádzať. Nemáme zavádzať tým, čo chcú napredovať a nemáme zavádzať predstieraním odumierania všetkému hriešnemu. Máme sa vzchopiť, lebo Ježišova veľkonočná obeta sa dotýka každého. Oživme a obnovme v sebe duchovné ciele, aby sme nadobudli zmysel pre Božie veci, a nielen ľudské!

ŠTEFAN VITKO

Oznamy

Jesenné kántrové dni sú v tomto týždni v stredu, piatok a v sobotu. Záväzný je jeden deň. Obsah kántrových dní, je poďakovanie za úrodu.

Budúcu nedeľu 23. septembra 2012 sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farností. Za vaše milodary vám úprimne ďakujeme.

O vd'ačnosti voči prírode

S akou trpezlivosťou rodí zem šťavnaté plody, nešetiac pri tom krásou. S akou výdržou nám zneužitá zem vychádza stále v ústrety, aby sme mohli žiť, hod zanechávame na nej mŕtvych a ruiny! Ešte stále nám korene neodopierajú možnosť žiť v pokoji.

S akou pravidelnosťou nás príroda obdarúva! Nielen krásou kvetín, kríkov a stromov, riek a jazier, potokov a kopcov, oblakov a púští. Ale aj krásou ľudí, pôvabom detí a živelnosťou mladých zvierat.

Príroda nám „ďakuje“ za našu snahu o jej zachovanie. Teší sa s nami, keď sa zasadujeme za jej očisťovanie. Raduje sa, keď sa na ňu pozeráme očami Stvoriteľa.

Ďakujeme prírode za jej veľkorysosť!

*„Najkrásia vd'aka za Božie dary
spočítva v tom, že ich podávame ďalej.“*

Kardínal Faulhaber

Sväté omše v 24.týždni cezročného obdobia (B)

17.IX. pondelok *«Missa tridentina»*

18.00 Za farníkov

18.IX. utorok

18.00 Za † Jozefa Radakoviča a rodičov

19.IX. streda - kántry

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

20.IX. štvrtok

17.15 Adorácia + posvätný ruženec

18.00 Za † Jozefa a Rozáliu Krajčiových

21.IX. piatok - kántry – sv. omša za účasti detí (detská)

18.00 Za † Karola a Máriu Hučkových

22.IX. sobota - kántry

08.00 Za † Jozefa Keráka a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 151 – 175

23.IX. 25.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 Za † Ludovíta a Bertu Plevčíkových a dcéru Annu
Lektori: Macáková E., Vrablová M.

10.00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová J., Polakovičová Z.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

17. IX. pondelok sv. Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi

18. IX. utorok sv. Jozef Kupertínsky, kňaz

19. IX. streda Január, biskup, mučeník

20. IX. štvrtok sv. Ondrej Kim Taegon, kňaz a Pavol Chong Hasang a spol. mučeníci

21. IX. piatok sv. Matúš, apoštol a evanjelista - sviatok

22. IX. sobota sv. Emerán, biskup a mučeník

Nikto nie je bez „ale...“

Nad žiadnym žijúcim nesmieme zúfať.
Sv. Augustín

Mladí farníci položili svojmu kňazovi otázku: „Čo je najdôležitejšou skúsenosťou vášho života?“

Po chvíľke premýšľania, pri ktorom mu úsmev zjasnil tvár, citoval slová znalca srdca, sv. Augustína. o ustavičnej nádeji (vid' citát).

Zúfalstvo je beznádej, ba bezútešnosť. Kým človek žije, bude pociťovať niečo zo zemskej príťažlivosti, ktorá chce všetko stiahnuť dole. Ale vždy je v ňom prítomná aj protipôsobiacia sila, ktorú duchovný pastier v každej svätej omši privoláva veriacim: Sursum corda! Hore srdcia! Ved' pre každého platí skúsenosť: Čnosť treba povzbudzovať, zlo dokážeme sami od seba.

Potom kňaz začal rozprávať podobensvá, ako sa to naučil od svojho Pána a Majstra: Dole kopcom ide voz sám, hore ho treba s námahou vytlačiť. Topánka sa zašpiní sama, očistiť ju musíme my. Opustený dom spustne.

No kňaz mal aj takúto základnú skúsenosť: Pomôcť sa dá len tomu, kto si chce dať pomôcť. Iba jeden z dvoch lotrov sa obrátil k Pánovi. A tak v poslednej hodine zachránil stroškotanú existenciu.

Lebo tajomstvom milosti je, že nepozná nijaké „príliš neskoro“! A kým má Boh trpezlivosť s človekom. ani nám nie je dovolené vzdať sa nádeje. Nepatri sa nám zlomiť nad niekým palicu.

Blažení tvorcovia pokoja!

Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred nim zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?
(1 Jn3,17)

Zasa som dostal do daru nový deň s dvadsiatimi štyrmi hodinami. Ako je pravda, že čas tým viac letí, čím je človek starší, tak je tiež pravda, že si ho vieme o to viac vážiť. Víta ma teda nový deň, aby som ho prežil, aby som ho naplnil a aby som zaň niesol zodpovednosť. Ale hneď 'ranné správy z rádia - bankový prepad v Paríži, vražda v Severnom Írsku, únos v Palerme, prestrelka na Blízkom východe - ma vyzývajú, aby som odpovedal. Záplava zločinov sa valí svetom, ich informačná pena vystrekuje zmätok a skazu aj do mojej tichej izby.

A ja? Na myseľ sa mi tlačia desivé slová Matthiasa Claudiusa: „Je vojna! Je vojna! Ó anjel Boží, zabráň, prehovor do toho! Je vojna! Je vojna! A ja túžim nemať na nej vinu!“

Čo môžem urobiť, aby som aspoň trochu pomohol anjelovi pokoja? Mier vo svete nemôžem obnoviť. Ale môžem, mám a musím vytvoriť a chrániť mier v mojom malom svete, nech by bol akokoľvek malý.

Nech je dnešný deň v službách pokoja. Nech ani jedno nepravdivé slovo nerozmnoží moc ľži vo svete, ani jedna zlomyseľná myšlienka - zlobu týchto čias. A keď je potrebné zmierenie, majme k nemu odvahu!

Rozkol predpokladá dvoch. Ale nech by ten druhý akokoľvek reagoval, vždy existuje šanca: Postarať sa o to, aby sa nehádali „dvaja“...

O kresťanskej miernosti

Majte radostnú vyrovnanosť, nech sa deje, čo sa deje...
Sv. Terézia z Avily

Keď manažérovi firmy jedného dňa vypovedali nervy a ovládla ho nespavosť, uvoľnil sa od svojich mnohých povinností a po viactýždňovom oddychu sa z kúpeľov vrátil naozaj úplne zmenený. V zaobchádzaní s ľuďmi i v prístupe k svojim povinnostiam a starostiam.

Keď sa ho opýtali, ako to dosiahol, odpovedal: „Nebudete tomu veriť, ale bolo to jediné slovíčko, slovo miernosť.“

Lekár v kúpeľoch mu rozprával o pápežovi Janovi XXIII. Jedného dňa k nemu prišiel jeho biskup a sťažoval sa mu, že mu Pán Boh uložil v takých ťažkých časoch zodpovednosť biskupa. Dobrý pápež ho chcel potešiť a porozprával mu svoj sen. Aj jemu sa niečo podobného stalo vo sne. Pred Bohom sa priznal k svojej neschopnosti niesť veľkú zodpovednosť pápeža. Vtom ho jeho anjel strážny štychol a povedal: „Giovanni. neber sa tak vážne!“

V poznaní toho manažéra je už predznačená cesta ku kresťanskej miernosti. Lebo ona je viac ako trpezlivé uspokojenie sa s priebehom veci, je viac ako skrotenie priveľmi živého temperamentu, viac ako ľahostajnosť voči zmenám nášho života. Kresťanská miernosť je zrieknutie sa svojoľnej a svojhlavej činnosti, je to odovzdanosť: „Tebe, Všemohúci, sa celkom oddávam, oddávam Ti všetky starosti v povolani a rodine, aj starosti o Cirkev a vlasť, všetky moje očakávania a sklamanie. Celý svoj život dávam do Tvojich rúk. Tak ako Ty chceš, je to dobre!“

Max Rossler „Objav radost“

Kto mnou pohŕda a neprijíma moje slová, už má svojho sudcu

(Jn 12, 44 - 50)

S Bohom sa nežartuje! A hlavne nie na úkor jeho Syna. Kristus ponúka spásu, ale Božie spásne dielo je len ponukou pre človeka. Kto odmieta túto milosť, zostáva svojím rozhodnutím v temnote. Sme náchylní dívať sa a nevidieť, počúvať a nepočuť, nechať si obrásť tukom srdce. Staráť sa o to, aby kríž nebol krížom. A vyhlásiť ako Židia, že nás sa to netýka. A tak zostáva človek v nevere, v temnote, ktorú si obľúbil.

Kristovo poslanstvo však nie je filozofickou teóriou, o ktorej sa dá diskutovať bez dôsledkov pre život. To poslanstvo je požiadavkou. Vyžaduje sa postoj. Postoj rozhodne o zmysle alebo márnosti života, o svetle či temnote, o večnosti či zatratení. Je to útecha, ale aj slovo plné tragédie. Na konci života sa vždy platia účty.

Boh dáva človeku milosť veriť. Každá generácia vyvoleného národa mala možnosť stále objavovať nové Božie hĺbky. Vidí znamenania, ktoré koná Boh skrze svojho Syna. Národ však nebol dosť opatrný alebo možno až príliš.

Možno aj my hľadáme v evanjeliu iba vedu, skúmame Krista zo všetkých strán ako skameneliny a tajomstvo lásky a viery sme nenašli.

S Bohom sa nežartuje ani neexperimentuje. Jeho požiadavka je veriť a ako sme verili, v tom bude náš súd.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Na Božej lodi

Kto miluje Boha, musí sa nalodiť na Božiu loď, rozhodnutý prijať smer, ktorý určujú jeho prikázania, nariadenia tých, ktorí ho predstavujú, situácie a okolnosti života, ktoré on dovoľí.

Svätý Ľudovít IX., francúzsky kráľ, sa raz opýtal svojej manželky Margaréty:

*- Kde idete, pani?
- Idem tam, kde ide kráľ!
- A viete presne, kam chce ísť kráľ?
- On mi to zhruba povedal, nemusím však presne vedieť, kam ide. Záleží mi na tom, aby som šla s ním!*

*- Pani, takže vy nemáte nijakú predstavu o tejto ceste?
- Nijakú, okrem predstavy byť v spoločnosti môjho drahého pána a manželka!*

- Váš manžel cestuje do Egypta, zastaví sa v meste Damanhúr a ešte aj v mnohých ďalších mestách. Máte v úmysle ísť tam tiež?

- Pravdu povediac, nie! Nemám nijaký úmysel, chcem len byť v blízkosti môjho kráľa. Miesta, kam sa on zberá, pre mňa nič neznamenaajú, ak tam nie je aj on! Nejdem tam, ale nasledujem kráľa. Neželám si cestu, ale stačí mi byť spolu s mojim kráľom!

Tým kráľom je Boh. A Margaréta - to sme my, ak Boha skutočne milujeme.

„Cítiť sa s Bohom ako dieťa v matkinom náručí: či nás nesie na pravej, alebo ľavej ruke, to je to isté. Nechajme to naňho.“

Albino Luciani-Ján Pavol I. „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Udúšané Božie slovo

Čo v nás udúša Božie slovo? Starosti, ktoré človek nerozvíja v spolupráci s Bohom, ale sa s nimi uzatvára do seba. Bohatstvo, v ktorom človek hľadá falošnú istotu. Žiadosti po kariére alebo pôžitku. To všetko kazí a nivočí vzťah človeka k Bohu. Ježiš v tomto všetkom vidí veľké riziko pre človeka. Človek je ohrozený z mnohých strán.

Dnešný človek je veľmi nebezpečne ohrozený náhlením. Je ustavične v behu. Nemá čas, najmä nie pre seba. Ako v tomto náhlení zachytiť Božie slovo tak, aby ho mohol nosiť v srdci a uvažovať nad ním? Celá atmosféra nášho života je preniknutá nezdravým uctievaním rýchlosti. Náš súčasník je strhovaný rekordom. Rýchlejší beh, rýchlejšie auto, rýchlejšie lietadlo. To nám imponuje. No rýchlosť je iba jedna z vlastností pohybu. Technický svet ju dosahuje ľahko. Rýchlosť sa stáva cieľom. Vzbudzuje nadšenie. Súčasne však strácame zmysel pre hĺbku, čo je podstatné pre duchovný rozvoj jednotlivca i spoločnosti. Načo postupovať rýchlo, ak nám to bráni ísť do hĺbky?

Všimnite si turistu: kto prejde narýchlo krajinu, plnú dejín, tajomstva a zaujímavých ľudí - čo z toho všetkého zachytil? Dosiahol kilometre, ale nič iné. Kult rýchlosti nás oberá o mnohé bohatstvá. Keď čítate rýchlo, čítate zle. Degradujete poznanie. Čo ste pochopili a čo vám zostalo? Matný dojem. To však nie je poznanie.

Strácame zmysel pre súvislú prácu, rozvrhnutú na dlhý čas. Každý chce rýchlo dosiahnuť výsledok - diplom, postavenie, peniaze. Všetko rýchlo! Ako ďaleko sme od človeka, ktorý s úctou prechádza krajinou a s úctou vníma veci okolo seba. Rýchlosť oberá náš život o čosi posvätné.

Pane, daj nám svoj pokoj, v ktorom by sme mohli počuť tvoj hlas a rozmyšľať nad tvojimi slovami.

Kúkoľ okolo nás a v nás

Na poli obsiatom pšenice sa po vyklíčení objavil naraz aj kúkoľ. Prekvapení sluhovia z podobenstva prídu k hospodárovi: „Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno?“ A ponúknu sa, že kúkoľ vyzbierajú. Ale pán povie: „Nie, lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy.“ (Mt 13, 27-30)

Na poliach zeme je kúkoľ, na poliach ľudského života je hriech. Zebedejovi synovia sa v podobnom prípade ponúkli, že zvolajú na samaritánske dediny oheň a síru (Lk 9, 54). Ježiš odmietol ich prílišnú horlivosť.

Pán Boh je k nám trpezlivý. Čaká. Kto z nás by zostal pri živote, keby sa mal vytrhnúť každý kúkoľ, zničiť ohňom každý hriech? Boh ničí hriech odpúšťaním a láskou.

Čo sa to však deje s nami! Boh zasieva do nás pšenicu, a my sme plní kúkoľa. Tak ľahko sa rodí zlo... Tak ľahko sa dopúšťame hriechu... „Potrebuješ menej sily, aby si zrazil suseda, než aby si zrazil dub,“ hovorí Péguy. Menej potu stojí zapáliť stodolu než orať. Je menej namáhavé byť katom než obeťou.

A predsa... Ktosi bdie nad životom. Vždy zostáva dost' roľníkov popri podpaľáčoch a dost' vyznávačov popri katoch. Je to dôkaz Božej prítomnosti medzi nami. Boh nedopustí znechutiť roľníkov ani zastrašiť vyznávačov. Živí a posilňuje svojou láskou dobrých, je trpezlivý k hriešnikom. Nechce smrť posledných, lež čaká, aby sa obrátili.

Aj Cirkev je trpezlivá voči kúkoľu. Len bludári boli netrpezliví a chceli vyničiť kúkoľ ohňom a sírou. Cirkev je opatrná, a najmä trpezlivá - aj voči bludom. Poskytuje im dost' času, aby odumreli samy od seba.

Ako je to so mnou? Som pšenica? Alebo som kúkoľ? Čoho je vo mne viac? Nemal by som čakať až do žatvy! Obrátiť sa mám v tejto chvíli! Ale voči iným by som mal byť zhovievavejší.

Božie kráľovstvo zo semienka

Zrnko Božieho kráľovstva musí rásť v každej krajine sveta, v každej pôde. Boh sa o to postará. Farba ovocia a jeho príchut' budú od národa k národu trochu odlišné - podľa pôdy, slnka a vlahy. Ale bude to to isté Božie zrno, ktoré všade vyrastá.

Cirkev má rásť všade a má posväcovať rozmanitý život. „Všetko je vaše, vy ste Kristovi, Kristus Boží.“ Našou úlohou je patriť Kristovi, podľa toho žiť vo svojom prostredí a riešiť konkrétne problémy v rozličných situáciách. Máme pritom zostať verní Duchu Svätému, ktorý vedie Cirkev a podnecuje v nej i nás. Sväté písmo nerozoberá všetky detaily budúcich situácií v dejinách. Udáva základné línie a Kristovho ducha, ktorým máme byť preniknutí. Otvoriť sa tomuto duchu značí obohacovať sa a vedieť sa správne orientovať v zložitostiach života.

Cirkev bude jednotná v podstatnom - vo viere a nádeji v Krista. Bude rozmanitá v prejavoch tejto viery a lásky podľa potrieb prostredia. Nechcime všetko príliš jednotné a - uniformované. Chcime všetko živé a presvedčivé, objavné a dynamické, čo drží krok so životom a posväcuje ho.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku